

TRELLEBORGS ÅAR
Vattenundersökningar
2010

Miljöförvaltningen i Trelleborgs kommun
Rapport nr 9/2011

Vattenundersökning av Trelleborgs år 2010

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Inledning
2. Sammanfattning
3. Resultat
 - 3.1 Kemiska och fysikaliska parametrar
 - 3.2 Transporter av närsalter och organiskt material
 - 3.3 Arealkoefficienter
 - 3.4 Bedömning av närsaltbelastningen i vattendragen enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder
 - 3.5 Statusklassning

Bilaga: Data från åprovtagningarna 2010

Sammanställning: Per-Arne Johansson, Miljöförvaltningen, Trelleborg

1. INLEDNING

Undersökning av vattenkvalitén i kommunens större vattendrag påbörjades 1988. Sedan 1990 samordnas undersökningarna med liknande undersökningar i Malmö, Vellinge och Ystads kommuner. Representanter för kommunerna och deltagare från länsstyrelsen för gemensamma diskussioner om provtagningsprogram och resultat. Avsikten med undersökningarna är att få kunskap om vattenkvalitén i åarna samt att kartlägga transporten av närsalter och biologiskt material som sker ut i Östersjön via åarna.

Under 2008 genomförde länsstyrelsen ett projekt för att utreda hur den framtida miljöövervakningen av bl a åarna längs med Sydkusten skulle kunna utformas. Förhoppningen är att den framtida miljöövervakningen bättre kan överensstämma med de krav och målsättningar som följer av EU:s ramdirektiv för vatten. Ett av pilotområdena i projektet var avrinningsområdet för Sydkuståar inom Trelleborg, Skurup och Vellinge kommuner. Projektet jämförde den övervakning som sker i dag med den som skulle kunna krävas enligt miljöbalken samt vilka möjligheter till samordning som finns mellan kommunerna längs Sydkusten. Projektet redovisades i en rapport under 2008. Under 2010 har medel sökts och beviljats av länsstyrelsen för utredning om bildande av ett vattenråd längs Sydkusten. Utredningen kommer att genomföras under 2011. Utredningen skall bl a belysa hur miljöövervakningen längs åarna vid Sydkusten kan utformas och hur samordning kan ske mellan kommunerna längs Sydkusten.

Den använda metodiken i "Vattenundersökning av Trelleborgs åar 2010" har beskrivits i tidigare årsrapporter om Trelleborgs åar. I rapporten presenteras de avvikelser som noterats under 2010 samt bedömningar och eventuella trender.

En ny modell för flödena i åarna har framtagits av SMHI, S-Hype modellen. I S-Hype ingår en hydrologisk modell för beräkning av flöden. Vid tidigare år har PULS-data från Skivarpsån använts för beräkning av närsalttransporter. PULS data är inte längre tillgängligt varför flöden från den nya modellen används. Modellerna är inte helt jämförbara vilket innebär att närsalttransporten för 2010 inte är helt jämförbar med tidigare år.

2. SAMMANFATTNING

Provtagning och undersökning av vattnets kemiska status i Trelleborgs sex större vattendrag har ägt rum sedan år 1988. Slutsatsen är att närsalthalterna, d v s halterna av fosfor och kväve, är höga i samtliga vattendrag.

Det skånska jordbrukslandskapet kalkbergrund medför att pH-värdena i Trelleborgs åar är höga. Den buffrande förmågan i vattendragen är mycket god, vilket de höga alkalinitetsvärdena antyder. Alkaliniteten har under 2010 legat på ca 5 mekv/l. Vattendragen i kommunen är betydligt till starkt grumliga, 1-13 JTU, vilket dock är normalt i denna del av landet.

Under sommarhalvåret sker en måttlig till stor syretäring i åarna. Sedan provtagningarna startade har det vid flera tillfällen förekommit syrgasövermättnader, syrgasmättnad över 100 %, vilket antyder att vattendragen är kraftigt övergödda.

Under 2010 inträffade syreövermättnad i april och juni i fyra av åarna. Även i Albäcksån och Ståstorpsån noterades under dessa månader höga värden i syrgasmättnad även om det inte förelåg syrgasövermättnad.

Från och med 2002 har TOC (totalt organiskt kol) ersatt BOD₇ som ett mått på halten organiskt material. Totalhalten organiskt kol (TOC) ger i vattendrag en bättre bild av tillståndet när det gäller halten syretärande ämnen än BOD₇-värden. TOC halten varierade under 2010 mellan 3,1 mg/l och 12 mg/l.

Ledningsförmågan (konduktiviteten) är normalt hög i åarna, den varierade under 2010 mellan 11-87 mS/m. Värden på 200-400 mS/m har tidigare inträffat i augusti i Ståstorpsån under 2010 noterades dock det lägsta värdet 11 mS/m i augusti i Ståstorpsån. Höga konduktivitetsvärden tyder på påverkan antingen via inträngning av havsvatten eller utsläpp av avloppsvatten eller jordbrukspåverkan.

Färgtalen varierade mellan 6 och 140 mgPt/l under 2010. I många av åarna förekommer höga färgtal under perioden utan växtlighet. Detta antyder ett brunare vatten beroende på större mängder av humus och järnpartiklar. Höga färgtal i Tullstorpsån och även i de andra åarna i augusti visar på ett brunare vatten. Orsaken till detta kan bero på mycket kraftiga regn och översvämningar som förekom vid detta provtagningstillfälle.

Undersökningarna av åarna under 2010 visar på fortsatt höga närsalthalter. Fosforhalterna är genomgående mycket höga i kommunens vattendrag med de högsta värdena sommartid, då flödet är ringa. Värdena kan då ligga över 0,1 mg/l, vilket medför att vattendragen bedöms ha extremt höga halter. I avsaknad av bedömningsgrunder för vattendrag används bedömningsgrunder för sjöar (Bedömningsgrunder för vattenkvalitet, Sjöar och Vattendrag, Naturvårdsverket, 1999, rapport 4913). Mätningarna under de senare åren antyder att fosforhalterna i flertalet av åarna är på väg att minska.

Även kvävehalterna är mycket höga i åarna med de högsta halterna vintertid, då utläckaget av kväve är större. Vid ett flertal tillfällen överstiger värdena 5,0 mg/l totalkväve, vilket medför att vattendragen bedöms ha extremt höga halter. I avsaknad av bedömningsgrunder för vattendrag används bedömningsgrunder för sjöar (Naturvårdsverkets rapport 4913). En svag tendens på minskande kvävehalter i åarna kan noteras.

De totala närsalttransporterna under 2010 från kommunens sex större vattendrag uppgick till 10,8 ton fosfor och 701 ton kväve. Transporten av totalt organiskt material uppgick under 2010 till 597 ton till Östersjön, vilket är mer än föregående års uttransport av organiskt material.

Dalköpingeån och Tullstorpsån, som har de största avrinningsområdena och flödena, står för de största uttransporterna av kväve till Östersjön. Tullstorpsån och Dalköpingeån hade också de största uttransporterna av fosfor under 2010.

Under 2011 fortsätter provtagningarna och undersökningarna av vattenkvaliteten i åarna samt undersökning av den transport av närsalter och organiskt material som sker till Östersjön.

Under 2008 startade Tullstorpsåprojektet. Syftet med projektet, som drivs av en ekonomisk förening inom Trelleborgs kommuns del av Tullstorpsåns avrinningsområde, är att minska utsläppen av närsalter avrinningsområdet. Genom att anlägga ett band av våtmarker och genomföra restaureringar av åfåran kommer närsaltutsläppen att reduceras.

En förhoppning är att denna och de andra åtgärder för att reducera närsaltbelastningarna i åarna och Östersjön som påbörjats, eller kommer att starta inom kommunen, på sikt kommer att visa sig i undersökningarna av vattendragen genom lägre halter och uttransporter av närsalter.

3. RESULTAT

3.1 Kemiska och fysikaliska parametrar

Temperatur

Temperaturen i åarna varierar beroende på årstid. Sommartid ligger den normalt mellan 10-16 °C. Vintertid kan temperaturen gå ner till 0 °C. I Tullstorpsån och Ståstorpsån förekom ingen provtagning i februari då dessa år vid provtagningstillfället var frusna. I augusti 2010 uppmättes den högsta temperaturen, 16 °C i Albäcksån. Vid vattentemperaturer lägre än 3 °C upphör denitrifikationen dvs omvandlingen av nitrat/nitrit under medverkan av bakterier till gasformigt kväve. Denitrifikationen är den viktigaste reningsprocessen för att minska mängden kväve i vattnet. Temperaturer under 3 °C uppmättes i samtliga år i december 2010 samt i februari i Albäcksån och Äspån.

Syrgas

Syrgastillgången under 2010 varierade. Låga syremättnader och därmed syrefattigt tillstånd, mindre än 60 %, noterades endast vid ett tillfälle, Albäcksån i augusti (55%). Syrehalten är temperaturberoende men i stort motsvarar en syremättnad av 50 % en syrehalt av 5,0 mg/l. De låga halterna orsakas troligen av nedbrytning av organiskt material. Vid syrgashalter under 5 mg/l finns risk för påverkan på känsliga organismer bl a havsöring.

Sedan provtagningarna startade har syrgasmättnader över 100 % noterats vid flera tillfällen i samtliga år vilket antyder att vattendragen är kraftigt övergödda. Höga syremättnader kan uppkomma vid god vattenföring och hög planktonproduktion.

Under 2010 inträffade syreövermättnad i april och juni i fyra av åarna. Även i Albäcksån och Ståstorpsån noterades under dessa månader höga värden i syrgasmättnad även om det inte förelåg syrgasövermättnad.

Alkalinitet och pH

I Trelleborgs åar ligger pH mellan 7 och 9. Värdena är höga beroende på det kalkgrundspåverkade skånska jordbrukslandskapet.

Under 2010 har pH-värdet legat på ca 11. Ett så högt värde är dock osäkert och tyder på oklarheter vid mätningarna av pH.

Den buffrande förmågan i vattendragen är mycket god, vilket de höga alkalinitetsvärdena antyder. Alkaliniteten har under 2010 legat på ca 5 mekv/l.

Färg

Färgtalen varierade mellan 6 och 140 mgPt/l under 2010. I många av åarna förekommer höga färgtal under perioden utan växtlighet. Detta antyder att brunare vatten beroende på större mängder av humus och järnpartiklar. Höga färgtal i Tullstorpsån och även i de andra åarna i augusti visar på ett brunare vatten. Orsaken till detta kan bero på mycket kraftiga regn och översvämningar som förekom vid detta tillfälle. .

Värden över 60 indikerar att vattnet är betydligt färgat. I samtliga år har färgtalet varit över 60 i augusti under 2010.

Grumlighet

Grumligheten varierade under 2010 mellan 0,3- 16 JTU vilket är normalt i vattendragen i Trelleborg och för denna del av landet. Vattendragen kan betraktas som betydligt till starkt grumliga. Ett starkt flöde kan medföra kraftigare erosion och orsakar en större förekomst av oorganiska partiklar och därmed en ökad grumlighet. I samtliga år noterades starkt grumligt vatten i augusti troligen beroende på de kraftiga regn och översvämningar som förekom vid provtagningstillfället.

Konduktivitet

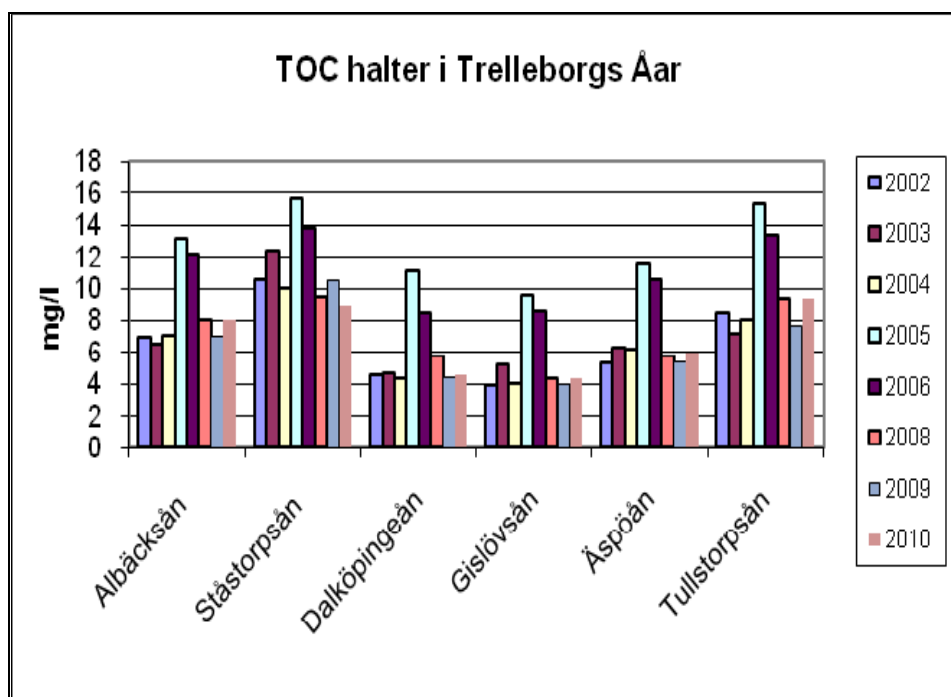
Ledningsförmågan (konduktiviteten) är normalt hög i åarna, den varierade under 2010 mellan 11-87 mS/m. Värden på 200-400 mS/m har tidigare inträffat i augusti i Ståstorpsån. Under 2010 noterades dock det lägsta värdet, 11 mS/m, i augusti i Ståstorpsån. Höga konduktivitetsvärden tyder på påverkan antingen via inträngning av havsvatten eller

utsläpp av avloppsvatten eller jordbrukspåverkan d v s utsköljning från omgivande marker vid höga flöden.

Genomgående är konduktiviteten i åarna högre än 50 mS/m. Värdet högre än 50 mS/m antyder kraftigt förorenade vatten. Vid flertalet tillfällen var konduktiviteten i åarna under 2010 högre än 50 mS/m vilket antyder kraftigt förorenade vatten.

TOC (totalt organiskt kol)

Från och med 2002 har TOC (totalt organiskt kol) ersatt BOD₇ som ett mått på halten organiskt material. Totalhalten organiskt kol (TOC) ger i vattendrag en bättre bild av tillståndet när det gäller halten syretärande ämnen än BOD₇-värden. TOC halten varierade under 2010 mellan 3,1 mg/l och 12 mg/l.

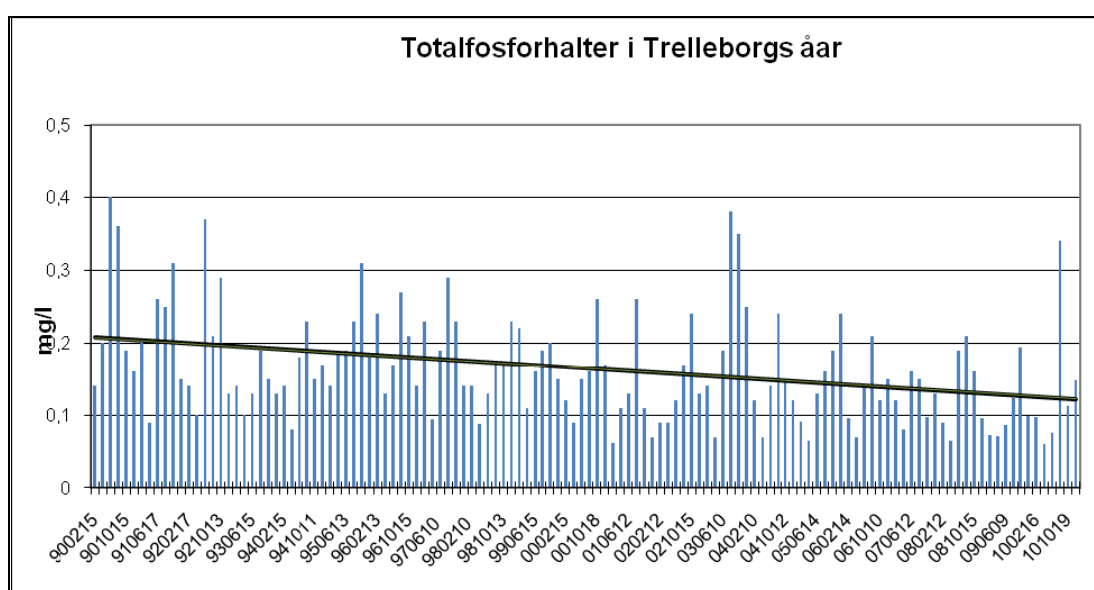
Figuren ovan visar årsmedelvärden

Enligt Bedömningsgrunder för vattenkvalitet (Sjöar och Vattendrag, Naturvårdsverket, 1999) är TOC-halten mycket hög då den ligger över 16 mg/l. Inga så höga TOC-värden noterades under 2010. Tidigare år har värden över 16 mg/l noterats i flera år. Den största nedbrytningen av organiskt material sker normalt under sommarhalvåret, då det sker en måttlig till tydlig syretäring. Högsta värdet under 2010 (12 mg/l) noterades i juni i Ståstorpsån och i augusti i Tullstorpsån.

Enligt Bedömningsgrunder för vattenkvalitet är TOC-halten mycket låg då den ligger under 4 mg/l. Mycket låga halter, mindre än 4 mg/l TOC, fanns vid flera tillfällen i Gislövsån och Dalköpingeån under 2010.

Totalfosfor

Totalfosforhalterna är genomgående mycket höga i åarna. I regel ligger värdena över 0,1 mg/l. De högsta värdena erhålls sommartid under lågflödesperioder. Sommartid kan fosfor transporteras genom torrsprickor i marken och sedan vidare ut i dräneringsrör. Vid långvarig kyla kan fosfor frigöras från marken.

Totalfosforkoncentrationens variation under perioden 1990-2010 i samtliga åar (medelvärde).

En totalfosforhalt över 0,1 mg/l i vattnet medför att vattendraget bedöms som ha en extremt hög halt av fosfor. I avsaknad av bedömningsgrunder för vattendrag används bedömningsgrunder för sjöar (Bedömningsgrunder för vattenkvalitet, Sjöar och Vattendrag, Naturvårdsverket, 1999, rapport 4913).

Värdena ligger vid ett flertal tillfällen över 0,2 mg/l. Den högsta fosforhalten under 2010 (0,61 mg/l) noterades i oktober i Äspöån. Värden över 0,1 mg/l har noterades i samtliga åar i augusti 2010.

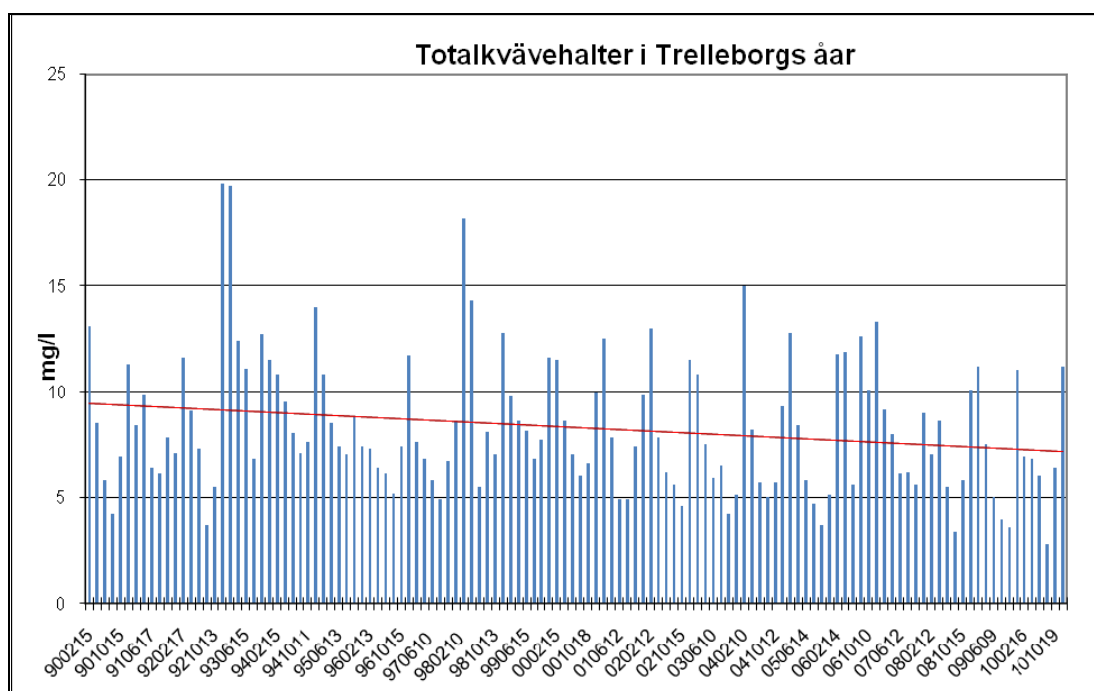
Medelhalten för totalfosfor var 0,16 mg/l under perioden 1990-2010. Halterna är framförallt höga under sommaren, då flödet är lågt. I mindre vattendrag förekommer de

höga fosforhalterna under flödestoppar. Flödestopparna sker ofta under en mycket kortvarig tid, ibland bara under någon timme. Detta gör att det kan vara svårt att fånga topparna då dessa kräver kontinuerliga mätningar. Mätningarna under de senare åren antyder dock att fosforkoncentrationen i flertalet av åarna är på väg att minska.

Totalkväve och nitratkväve

Huvuddelen av totalkvävet består av nitratkväve, den dominerande oorganiska formen. Både total- och nitratkvävehalterna är något högre under vinterperioden jämfört med under sommaren. Anledningen är att kvävet under sommartid vanligtvis är uppbundet i växtlighet d v s kvävet föreligger som organiskt kväve.

Vid flera tillfällen finns det nästan ingen skillnad mellan totalkvävehalt och nitratkvävehalt, vilket antyder att den största andelen föreligger som nitratkväve. Vid ett flertal tillfällen överstiger värdena 5,0 mg/l totalkvävehalten, vilket medför att vattendragen bedöms ha extremt höga halter. I avsaknad av bedömningsgrunder för vattendrag används bedömningsgrunder för sjöar (naturvårdsverkets rapport 4913).

Totalkvävekoncentrationens variation under perioden 1990-2010 i samtliga åar (medelvärde).

En kvävekoncentration över 5 mg/l medför att vattendraget bedöms ha extremt hög halt av kväve. I samtliga år under 2010 har totalkvävehalten vid flertalet provtagningstillfällen tangerat eller överstigit 5 mg/l. Högsta värdet (13 mg/l) under 2010 noterades i Tullstorpsån i december. Höga värden (10-13 mg/l) har också noterats i samtliga år i december 2010. De högsta halterna inträffar normalt under vinterhalvårets högflöden.

Medelhalten av kväve har under perioden 1990-2010 legat på 8,8 mg/l. Halterna har normalt sett varit låga i åarna under sommarhalvåret beroende på ett lägre utläckage från marken än under vinterhalvåret. Trenden visar på en svagt minskande kvävekoncentration i åarna. Andelen nitratkväve är högst under vintern då utsköljningen av lösliga nitrater är störst. Vid fler tillfällen har kvävet till 100% förelegat som nitratkväve. Nitratkväveandelen är lägst under sommaren då växtupptaget är störst och läckaget minst.

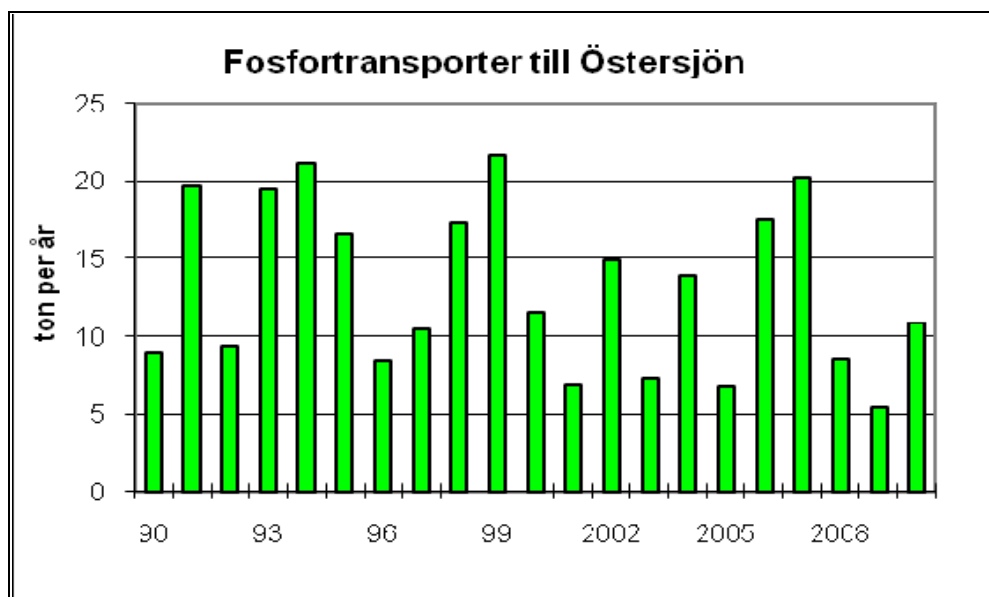
3.2 Transport av närsalter och organiskt material

År 2010 var ett blötare år än normalt vilket medför ett större flöde i åarna. Under första delen av året var nederbörden ganska låg medan det i augusti kom mycket nederbörd med översvämningar som följd. Avrinningen under året var som helhet något större än normalt.

En ny modell för flödena i åarna har framtagits av SMHI, S-Hype modellen. I S-Hype ingår en hydrologisk modell för beräkning av flöden. Vid tidigare år har PULS-data använts från Skivarpsån för beräkning av närsalttransporter. Modellerna är inte helt jämförbara vilket innebär att närsalttransporten för 2010 inte är helt jämförbar med tidigare år.

Den totala närsalttransporten under 2010 från kommunens sex större vattendrag uppgick till 10,8 ton fosfor och 701 ton kväve. Transporten av totalt organiskt kol (TOC) uppgick till 597 ton.

Fosfortransporten till Östersjön var under 2010 något över 10 ton.

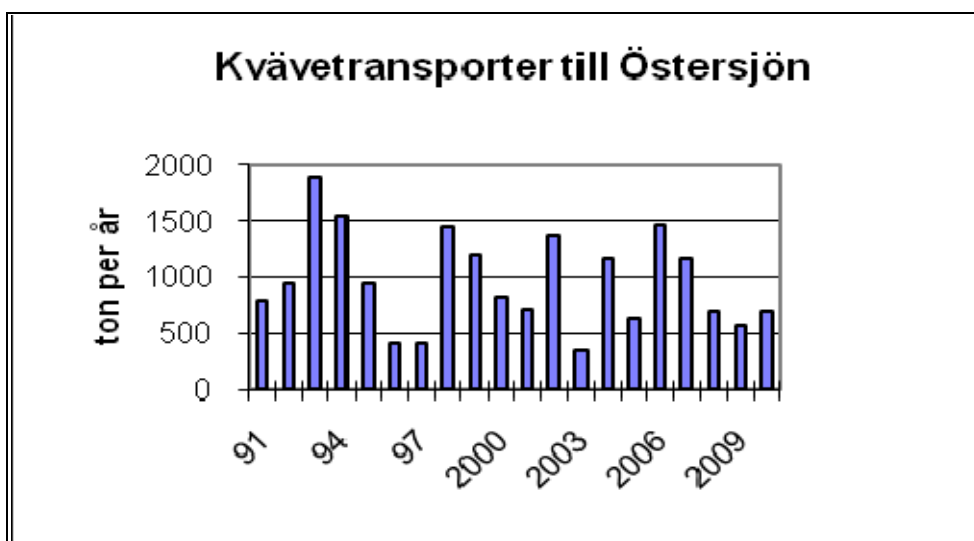
Fosfortransport i ton till Östersjön

Det högre flödet under 2010 bidrar till en högre fosfortransport. Eftersom fosfortransporten beräknats från en ny flödesmodell, S-Hype, kan inte jämförelse ske direkt med tidigare fosfortransportberäkningar. Transporten av fosfor i åarna varierar mellan 5,4 ton (2009) och 22 ton (1999). I medeltal transporteras ca 13 ton till Östersjön. Under lågflödesåren 1990, 1992, 1996, 1997, 2000, 2001, 2003, 2005, 2008 och 2009 har fosfortransporten varit låg, runt 5-11 ton fosfor per år, medan den under högflödesåren 1991, 1993, 1994, 1995, 1998, 1999, 2002, 2004, 2006 och 2007 har varit högre med värden mellan 14-22 ton per år. Detta visar på de stora skillnaderna i transporter av fosfor mellan olika år där ett större flöde ger en högre uttransport av fosfor.

Kvävetransporten under 2010 var också högre än föregående års transport. Toppåren var 1993 och 1994 samt 2006 med värden över 1450 ton om året av uttransporterat kväve. Under 2010 transporterades 701 ton kväve till Östersjön. I medeltal ligger transporten av kväve under perioden 1990-2009 på ca 1000 ton.

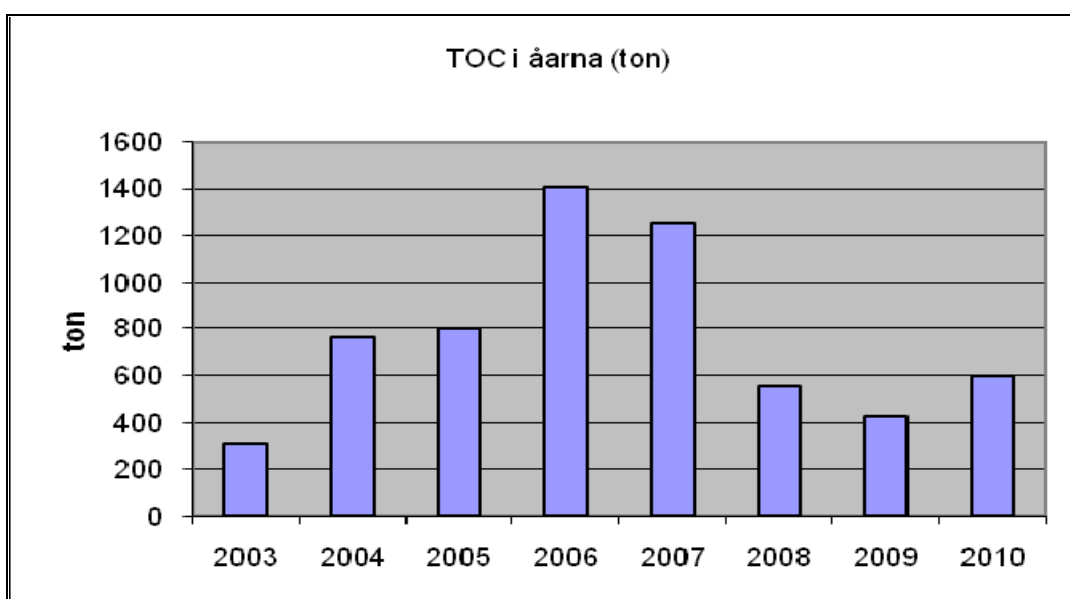
Variationerna mellan åren är betydande med som minst 366 ton under 2003 och som mest 1886 ton under 1993. Även för kvävetransporten 2010 kan inte jämförelse ske

direkt med tidigare kvävetransportberäkningar eftersom beräkningarna utgår från en ny flödesmodell, S-Hype.

Kvävetransport i ton till Östersjön

Transporten av organiskt material uppgick under 2010 till 597 ton till Östersjön. Mätningarna av TOC startade 2002. En jämförelse med 2010 kan inte ske direkt med tidigare TOC-transportberäkningar eftersom beräkningarna utgår från en ny flödesmodell, S-Hype.

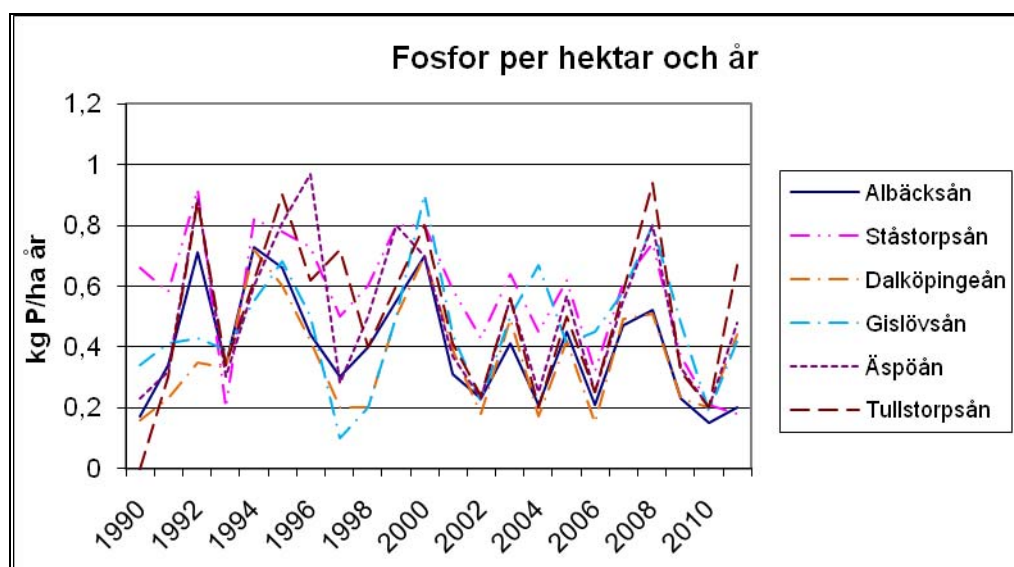

De åar, Dalköpingeån och Tullstorpsån, som har de största avrinningsområdena och flödena, står för den största uttransporten av närsalter till Östersjön. Flödet i vattendragen var något högre under 2010 än 2009, vilket medför att transporten från åarna till Östersjön blir högre. Variationerna i transporter av närsalter under året är stora. De största transporter av fosfor, kväve och biologiskt organiskt material äger rum i början och slutet av året.

3.3 Arealkoefficienter

De specifika närsaltbelastningarna per ytenhet (arealkoefficienterna) är höga. Under 2010 var den specifika fosforbelastningen per ytenhet i genomsnitt 0,4 kg/ha år.

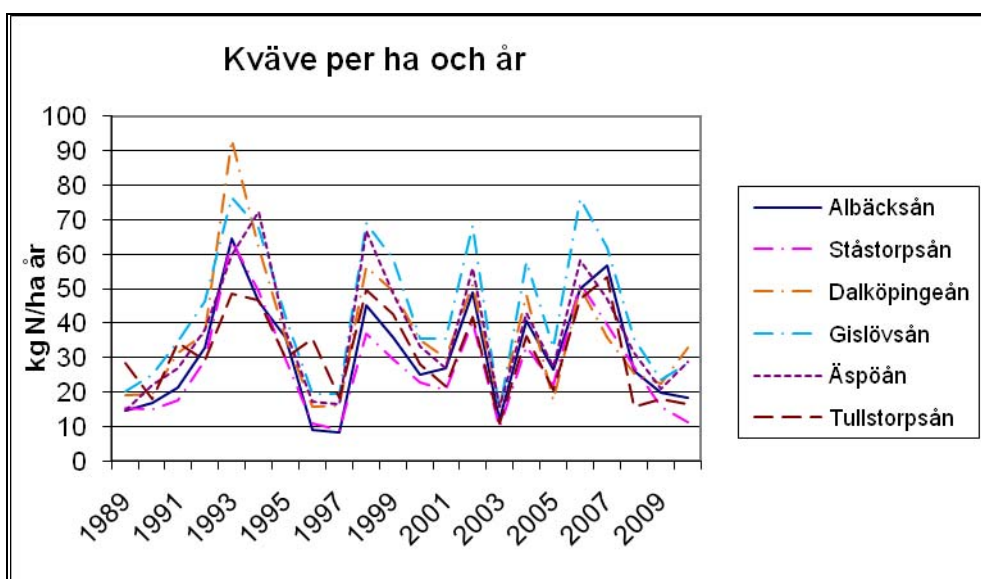
Fosforförlusterna styrs i högre grad än kväveutlakningen av jordartsförhållanden. De erosionskänsliga lerjordsområdena har högre fosforförluster än de sandjordsdominerade områdena.

Fosforbelastningen per hektar och år

Belastningarna av fosfor har under 2010 varierat från 0,9 kg/ha år till det högsta värdet i (Tullstorpsån) på 0,67 kg/ha år.

Höga belastningar har tidigare antecknats under 2007 i Tullstorpsån (0,94 kg/ha år) och i Äspöån 1995 (0,97 kg/ha år) samt i Ståstorpsån under 1993 och 1991 med 0,82 kg/ha år resp 0,92 kg/ha år. Även i Tullstorpsån under år 1999 (0,85 kg/ha år) och i Ståstorpsån (0,83 kg/ha år) har höga fosforbelastningar registrerats.

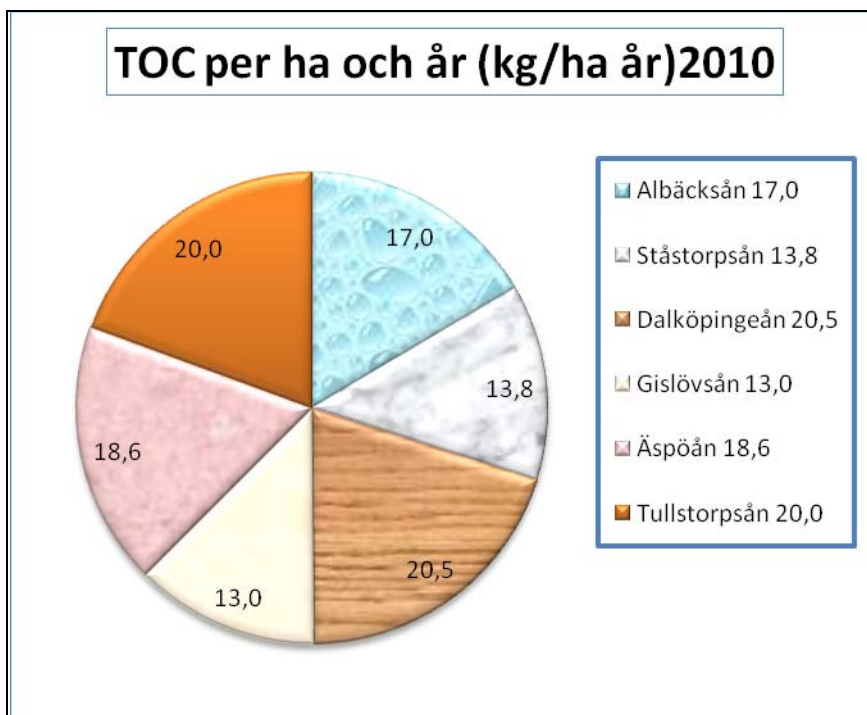
Kvävebelastningen per hektar och år

Högsta belastning av kväve under 2010 noterades i Dalköpingeån med 33 kg/ha år.

Kvävebelastningen per ytenhet steg något under 2010 och låg i genomsnitt på 23 kg/ha år under 2010.

Kvävebelastningen har under mätperioden 1988-2010 varierat med höga värden under 1988, 1993, 1998, 2002, 2004 och 2006.

Transporten per ytenhet av organiskt material (TOC) var under 2010 högst i Dalköpingeån och Tullstorpsån. I genomsnitt låg den under året på 17 kg/ha år.

3.4 Bedömning av närsaltbelastningen i vattendragen enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder

För bedömning av vattendrag i "Bedömningsgrunder för miljö kvalitet, Sjöar och vattendrag, Naturvårdsverkets rapport 4913" utnyttjas den arealspecifika förlusten av kväve och fosfor. Arealsspecifika förluster i rapporten avser resultat av mätningar av halter 12 ggr/år under 3 år samt uppmätt eller beräknad dygnsvattenföring. Mätningar av kväve och fosfor i Trelleborgs åar har ägt rum 6 ggr per år sedan 1990r. Trelleborgs åar ligger i klass 5 med mycket höga förluster av kväve. Den arealspecifika förlusten av kväve ligger mycket över 16 kg N/ha år som anger gränsen för klass 5. Relativt stora arealer i jordbruksområden överstiger 16 kg N/ha år. Områden där kväveförlusterna överstiger 32 kg N/ha år betecknas som områden med extremt stora kväveförluster. Vid prioritering av åtgärdsbehov föreligger speciella behov att åtgärda områden med extremt stora kväveförluster.

Arealsspecifik förlust av kväve (kgN/ha år) , medelvärde 1988-2010

Albäcksån	Ståstorpsån	Dalköpingeån	Gislövsån	Äspöån	Tullstorpsån
33	29	39	45	38	33

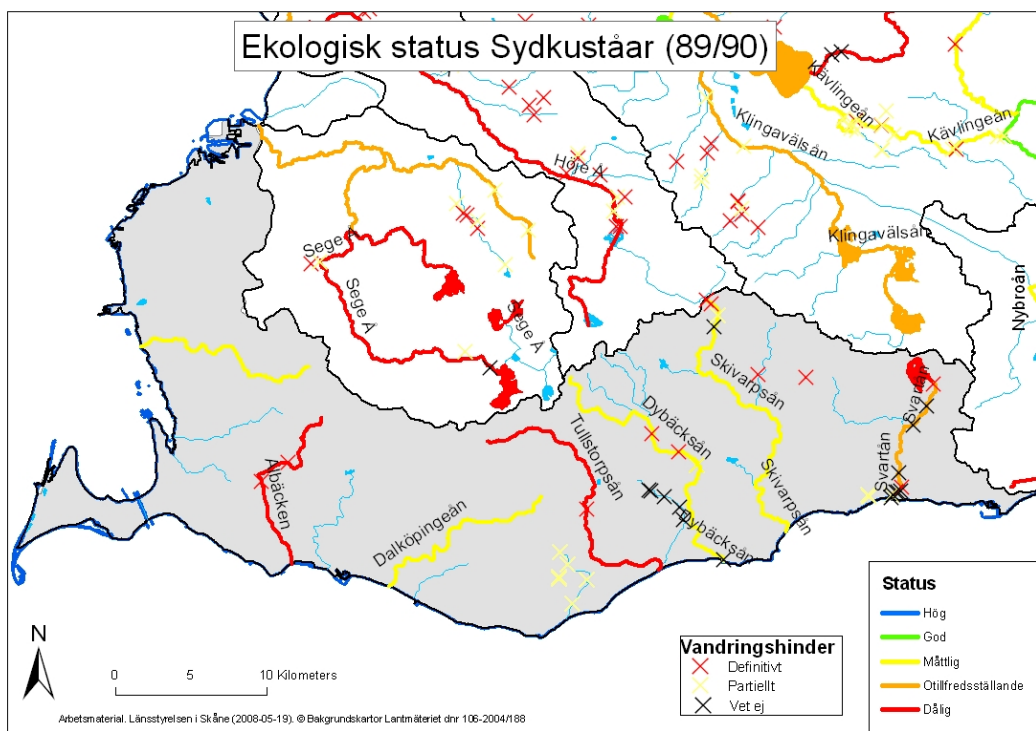
Även för fosfor är den arealspecifika förlusten extremt hög, >0,32 kg P/ha år och åarna i Trelleborg ligger därmed i klass 5. I skalan för bedömning av tillstånd anger klass 5 de högsta förlusterna. Områden där fosforförlusterna överstiger 0,64 kgP/ha år klassificeras med extremt stora fosforförluster. Vid prioritering av åtgärdsbehov föreligger speciella behov att åtgärda områden med extremt stora fosforförluster.

Arealspecifik förlust av fosfor (kgP/ha år) , medelvärde 1988-2010

Albäcksån	Ståstorpsån	Dalköpingeån	Gislövsån	Äspöån	Tullstorpsån
0,42	0,58	0,39	0,48	0,51	0,52

3.5 Statusklassning

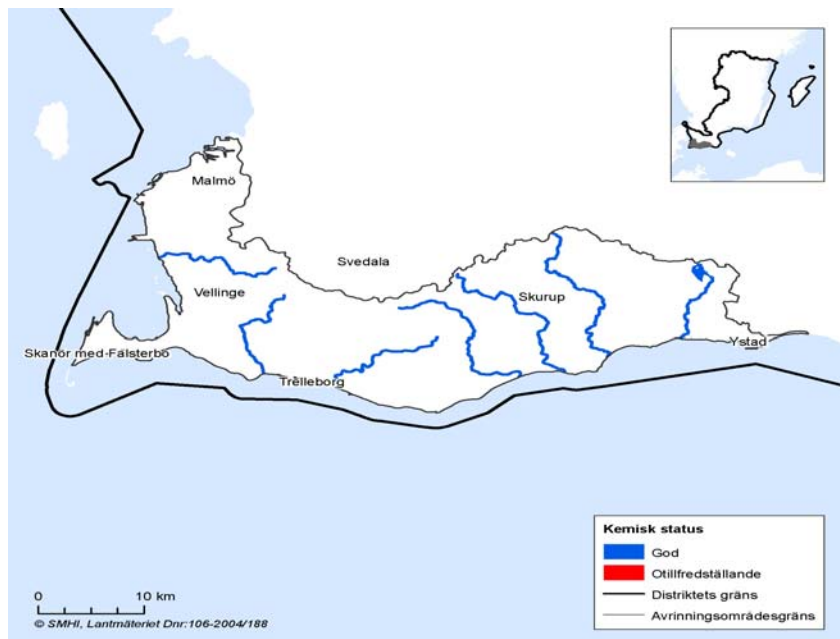
År 2000 startade en ny europeisk vattenpolitik då ramdirektivet för vatten antogs av EU. Direktivet innebar en ny helhetssyn på vatten och ett arbete med att bevara och förbättra Europas sjöar, vattendrag, kust och grundvatten. I Sverige har direktivets miljömål genomförts i lagstiftningen som miljö kvalitetsnormer och i december 2009 beslutade vattenmyndigheterna om miljö kvalitetsnormer i form av kvalitetskrav för yt-, havs- och grundvattenförekomster. I Sveriges arbete med vattendirektivet har alla vattenförekomster klassificerats i ett antal statusklasser. Kartläggning och övervakning av vattenförekomster har resulterat i en bedömning av vattnets nuvarande status. Målet är att uppnå god status i alla vattenförekomster. Med vattenförekomst menas för ytvatten en avgränsad och betydande del av ett ytvatten. För vattendrag erfordras ett tillrinningsområde på minst 10 km² för att benämnas vattenförekomst. I Trelleborg är Albäcksån, Dalköpingeån och Tullstorpsån vattenförekomster och har erhållit en statusklassning. För vattendrag fastställs del ekologisk och dels kemisk status. Albäcksån och Tullstorpsån har dålig ekologisk status medan den i Dalköpingeån är måttlig. Den ekologiska statusen grundar sig på biologiska kvalitetsfaktorer som fisk, bottenfauna, vattenväxter och plankton.

Statusklassning av vattenförekomster Sydkuståar, Vattenmyndigheten i Södra Östersjön

För att kunna bedöma den kemiska statusen i vattenförekomsterna har en kartläggning av halterna av prioriterade ämnen. Prioriterade ämnen är ämnen eller ämnesgrupper som är utpekade för åtgärder för att förorening av vatten med dessa ämnen skall upphöra. Exempel på prioriterade ämnen är kvicksilver, nonylfenol och TBT.

Den kemiska statusen har för åarna Albäcksån, Dalköpingeån och Tullstorpsån har betecknats som god. Statusklassningen baseras i huvudsak på en expertbedömning från länsstyrelsen.

(Vattenmyndigheten för Södra Östersjön-åtgärdsprogram för S. Östersjön, 2009)

Det grundläggande miljömålet i vattendirektivet är för ytvattenförekomster är att dessa skall uppnå god kemisk och ekologisk status den 22 december 2015. Ett stort antal ytvattenförekomster i Skåne har fått tidsfristen förlängd till 2027 till följd av problem med övergödning.